

॥ काशी पञ्चकम् ॥

காசி பஞ்சகம்

(1)

मनोनिवृत्तिः परमोपशान्तिः

सा तीर्थवर्या पणिकर्णिका च ।

ज्ञानप्रवाहा विमलादिगङ्गा

सा काशिकाहं निजबोधरूपा ॥

மனோநிவ்ருத்தி: பரமோபசாந்தி:

ஸா தீர்த்த வர்யா மணிகர்ணிகா ச ।

ஜ்ஞான ப்ரவாஹா விமலாதிகங்கா

ஸா காசிகாஹம் நிஜ போதரூபா ॥

மனதில் (லௌகிக விஷயங்களைப்பற்றி) ஈடுபாட்டுக் குறையும், நிம்மதியும், மணிகர்ணிகை என்ற தீர்த்தகரையும், வேறல்லவே! ஜ்ஞானமே ப்ரவாஹமாகவும், ஆத்மசுத்தியே கங்கையாகவும், ஆத்மஸ்வ ரூபமே காசியாகவும் ஆக நானே காசிதானே.

(2)

यस्यामिदं कल्पितमिन्द्रजालं

चराचरं भाति मनोविलासम् ।

सच्चित्सुखैका परमात्मरूपा

सा काशिकाहं निजबोधरूपा ॥

யஸ்யாமிதம் கல்பிதமிந்த்ரஜாலம்

சராசரம் பாதி மனோ விலாஸம் ।

ஸச்சித்ஸுகைகா பரமாத்மாருபா

ஸா காசிதாஹம் நிஜபோதரூபா ॥

இந்தரஜால வித்யை போன்று இந்த உலக விவகாரம் மனம் தோன்றியபடி தோற்றுவிக்கப்பட்டதுதானே. உண்மையில் ஸத், சித், ஆனந்தம் என்று பரமாத்மா ஸ்வரூபமே யான ஆத்மஸ்வரூபமே அந்த காசியாக உள்ளது. ஆகவே நானும் காசியும் ஒன்றேதான்.

(3)

कोशेषु पञ्चस्वधिराजमाना
बुद्धिर्भवानी प्रतिदेहगेहम् ।
साक्षी शिवः सर्वगतोऽन्तरात्मा
सा काशिकाहं निजबोधरूपा ॥

கோசேஷு பஞ்சஸ்வதிராஜமானா
புத்திர்பவானீ ப்ரதிதேஹ கேஹம் ।
ஸாக்ஷி சிவ: ஸர்வகதோந்தராத்மா
ஸா காசிகாஹம் நிஜ போத ரூபா ॥

ஐந்துகோசங்களில் மிளிரும் புத்தியே ஒவ்வொரு மனித தேஹமாகிய கோயிலில் விளங்கும் பார்வதி தேவியாவாள். ஒவ்வொரு அந்தராத்மாவே ஸாக்ஷியான சிவன். ஆத்ம ஸ்வரூபமே காசி.

(4)

काश्यां हि काशते काशी
काशी सर्वप्रकाशिका ।
सा काशी विदिता येन
तेन प्राप्ता हि काशिका ॥

ஆத்ம ஸ்வரூபம் காசியல் தானே விளக்கமாகிறது. ஏனெனில் காசி எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. காசியைத் தெரிந்து கொண்டவன் ஆத்ம ஸ்வரூபம் அடைந்த வனாகிறான்.

(5)

काशीक्षेत्रं शरीरं त्रिभुवनजननी व्यापिनी ज्ञानगङ्गा

भक्तिःश्रद्धा गयेयं निजगुरुचरणध्यानयोगः प्रयागः ।

विश्वेशोऽयं तुरीयः सकलजनमनः साक्षिभूतोऽन्तरात्मा

देहे सर्व मदीये यदि वसति पुनस्तीर्थमन्यत् किमस्ति॥

காசீக்ஷேத்ரம் சாரீரம் த்ரிபுவனஜனனீ

வ்யாபினீ ஞானகங்கா

பக்தி: ச்ரத்தா கயேயம் நிஜகுருசரண

த்யானயோக: ப்ரயாக: ।

விச்வேசோயம் துரீய: ஸகல ஜனமன: ஸாக்ஷி

பூதோந்தராத்மா

தேஹே ஸர்வம் மதீயே யதி வஸதி

புனஸ்தீர்த்தமன்யத்கி மஸ்தி॥

காசீக்ஷேத்ரமென்பது எனது சாரீரமே, எங்கும்பரவியுள்ள ஜ்ஞானமே கங்கை. எனது பக்தியும் சிரத்தையுமேகயை பிரயாகக்ஷேத்ரம் என்பது எனது குருவின் சரணங்களைமனதில் தியானிக்கும்பேறு தான். துரீயமான விச்வநாதர்யார்? அதுவும் ஒவ்வொரு மனதிலுரையும் ஸாக்ஷியான அந்தராத்மா தானே இவ்வாறு எனது சாரீரத்திலேயே எல்லாதீர்த்தங்களும் இருக்கையில் வேறு புதிதாக தீர்த்தம் ஏது?

காசீ பஞ்சகம் முற்றிற்று

